

047: Karolína Vrecková

Stratení Štúrovci

**Velmi dávno moji milí,
keď sme ešte neved'eli,
že ipsilon bud'eš znat',
započalo sa rozmíšlat'.**

**Tá veda a t'echníka,
ñbud'e to na škodu,
ñječo započat' podnikat',
pre vzd'elañja národu.**

**Kdo to číta dúfam , že je,
hlávka múdra, nach to zñeje,
a vedu, že má v oblube,
t'echníka ho zaujme.**

**Samje vzorce, vípočti,
hlava sa t'i otočí!
Má to však aj ñevíhodu,
lud'ja kontakt odd'alujú.**

**Sládkovič bi bou z toho na dñe,
kebi uzreu, že láska chradñe.
Všetci hlad'ja do krabički,
človek zlihau pomalički.**

**Ťechníka je pre poznañja,
ñje pre vojni a sklamañja.
S vedou ljetaš do vesmíru,
a ñehlad'íš do mobilu.**

**Hodža, ten bi t'i dau za pravdu,
že ňjet nad tú dobrú náladu,
ked' si rád vonku s prjat'elmi,
alebo študuješ atómi.**

**Nuž povjem t'i teda ako to je,
spoznávaj ako náš svet funguje,
d'eu sa o múdrost'i t'je tvoje,
to t'i sám Ludko Štúr odkazuje!**

Stratení Štúrovci → stratení v dnešnej dobe

140: Dorota Uličná

Zapísaňje na papjeri, vistaveňje na st'eňe

**Píšem na papjer píšem,
sináčika maljeho kolíšem.
Že milí na vojnu id'e,
už ráno pri svi'e.**

**Janík, Janík, Janíček,
ňeodchádzaj, lebo už ňepríd'eš!
Iba za t'je visokje hori zájd'eš,
rodní dom už ňenájd'eš.**

**Marinka sa ňeboj,
žjad'en ma ňestrelí náboj.
Musíš verit' na Boha
i s našimi d'et'mi dvoma.**

**Janíček, ňechod', ňechod',
úzki cez rjeki prechod.
Koňík sa splaší,
darmo sa bud'eš snažit'.**

**Moja drahá premilená už mesjačik vichádza,
ked' sa domou ňevrát'im, po poli sa bud'eš prechádzat'.
Na hvjezd'ički sa bud'eš pozerat'
a svojmu Janičkovi mávat'.**

**Anjeli vás budú opatrovat',
vo snoch vám pospevovat'.
Na Janička bud'et'e spomínat',
I na hrob muoj chod'jevat'.**

Janko pokojne lahni si,
id'em t'i zbalit' aj t'je topánki, abi si na vojne nechod'iu bosí.
T'je topánki, ak sa na nich pozrješ,
Marinka čo t'i ich višivala sa t'i pocne.
Noc dlhá prešla,
hod'ina muojho miljeho došla,
Už koňiček cvála cez d'ed'inu,
Poprjet' št'ast'je muojmu miljemu.

Tri mesjace prešli,
listi od miljeho ešt'e nedošli.
Ňjet mi radi aňi pomoci,
ňespala som više troch nocí.

Po večerach na most'e sed'ím,
počúvam žblnkot jarečka a t'iško mlčím.
Na hvjezd'ički pozerám,
na miljeho spomínam.

Sňeh už napadou,
asi do vojni zapadou.
Jaroček zamrzou,
milí muoj ešt'e furt nedošou.

Chod'ja už d'jevčatá oljevat',
d'et'i muojho Jaňička sa chod'ja pítat'.
Maminka moja, kd'e oťecko náš,
či už nechceu bit' pri nás?
Ďet'i moje lúbezňje, oťecko váš dobrú novinu priňesje,
ako privítací darček nám slobodú volnú zaňesje.
Oťecko váš vás lúbi, d'et'i moje,
len tak bi vás ñeopust'iu ñiktorje!

Pšenička sa už kosí,
do mlina sa nosí.
I pán mlinár smúťi po miljemu muojmu,
modlí sa za život jeho a hovorí aj sinovi svojmu.
Šťevko, Šťevko,
ňechceš ísť do vojni smelo,
ja ťa ňedám, matka bud'e smúťit',
mi ťa ňebud'eme núťit'!

Ráno vstaňem a sed'ím na most'e.
Milá paňi, kto st'e?
List Vám asi ňesjem,
úprimnú sústrast' vám prajem.

Keď ja toto počula,
za srdce sa chitila,
toto ňemuože bit' pravda,
list som schit'ila.

Domou ut'ekala,
s plačom kričala.
Do izbi sa zavrela a
s plačom čítala.

Na list'e sa písalo:
Milá Marinka moja,
keď príd'e hod'ina moja,
ňebud'eš ti plakat'!

Po poli sa bud'eš prechádzat'i,
a na hrob mi bud'eš chod'jevat'i.
Sinčekou o mňa viprávat'i,
že ich ot'ecko ich lubiu.
V d'ed'iňe sa vizváňa,
o Marinke sa vipráva.

**Že muž jej zahinuv,
pre slobodu i pre vojnu.**

**Dot'eraz Marinke nad post'elou list visí,
modlí sa k Jankovi, že na ňeho mislí.
Vrát' sa Janko muoj.**

022: Tamara Hrbálová

Chudoba

**Otec sa mi zastrelili
Boli pijan, to priznávam
Hoc aj mamu bójavali
Ranu v srdcjach nám zanáhou**

**Bolí, veľmi, veľmi, bolí
Ňeistota v tom život'e
Čakám čo s nami bud'e
Či tá bolesť raz pomynie**

**S mamou zle je preveľice
Srd'ječko jej popukalo
Plače zo strachu čo bud'e
Veť nám už nič Ňeostalo**

**Ňeostala ani smitka
Aňi kúsok múky, chl'eba
Už nám asi vjac Ňetreba
Iba pobrat' sa do Ňeba**

035: Lucia Benková

Báseň v štúrovčine

**Keď t'a zrad'ja kamaráti,
ten pocit je tak márne.
Na chrbt'e nosíš svoj kríž,
nevješ za kím máš ísť.**

**Chceš pretočiť tím litom,
nehceš písať viac o tom istom.
Zabudnúť na tých, čo sa t'i tak smjali
a zle t'i v živote iba prjali.**

**Či t'i pomocnú ruku volakdo eš'ťe podá,
a či bud'eš sama ako voda.
Snažíš sa ich pochopiť,
Nehceš sa však problémoch strátiť.**

**Hladáš cestu do inej krajini
nebaví t'a počúvať t'je ich tláchaňini.
Každí t'a len do očí klame,
a tvoj verní prjateľ t'a len sklame.**

**Súd'ja t'a aj keď t'a nepoznajú,
ľud'ja sa t'i vismjevajú.
Nepoznajú ten príbeh mňa tak známi,
už viac nje sme kamaráti.**

**Sme ako búrka a dážd'
ten plameň zhasou v nás.
Už nje si svetlo v mojej tme,
boli to, no zároveň ma to štve.**

037: Vladimíra Pravdová

Báseň v štúrovčine

**Dokážau bi si ma mať rád i kebi vješ kím som?
Dokážau bi si o mňa rozjímať i vidieť vo mňa čo znesješ
v dobrom i v zlom?
Dokážau bi si hlad'jet' mi do očí a vidieť moje sni?
Dokážau bi si vedieť o túžbach v ktorých si?
Dokážau bi si ma mať rád ako celok bez zlomku?
Ak bi si dokážau ma lúbit' i vnútri, ňje len zvonku.
Bola bi som rada, kebi si mi povedau a chit'iu ma za ruku
„Tento okamih je náš, tak kráčaj so mnou po boku.“**

081: Lýdia Kováľová

Kježbi

**Kježbi to trvalo naveki,
kježbi život ňeboli pret'eki,
ale d'jetki bi si aj užívali,
to, že eš'ťe stále sú malí.**

**Kježbi plač ňebou zbabelosť,
kježbi reč znamenala dospelosť,
a preto, že to virješiť chcem,
ňetrjasla bi sa celá zem.**

**Kježbi sa lud'ja počúvali,
kježbi hovorili aj starje mami,
bi mi sme si brali príklad,
uvedomili si, čo je to za poklad.**

012: Matúš Belobrad

Báseň v štúrovčine

**Čjerne plátno posjaťe peskom zlata
tích bod'jek sa ňikdo ňikdi ňedoráta
keď prichádza ten čas keď prichádza noc
krásnich pohladou a emócií je vo mňa vážne moc**

**Žjarivje baletki tančja v tmavej sjeňi
duch nocí ňepoznanej vládne tejto pesňi**

**Kráčam tmavou krajinou,
s mojou láskou jed'inou
pociti a emócje ňikdo z nás ňeskrije
aj vlk samotár raz na mesjac vije**

**Kráčam tmavou krajinou
iba s mojou jed'inou
citi sa stupňujú každou jednou minútou...**

078: Sophia Lehutová

Slovenčina

**Slovenčina naša krásna,
občas si z nás robí blázna.
V Slovenčine vínimki máme,
ale mi to nevzdávame!**

**Učíme sa všetko vzorňe,
občas samí, občas svorňe.
Jazik ohíbame dost'í,
pri úspechu vískame od radost'í.**

**Ludevít Štúr, to je on,
Slovenčinárski šampión.
Je tomu tak, veru, už,
vo svet'e bou známi muž.**

**Šikovní bou, to je pravda,
s ním to bola dlhá vravda!
Ráno započau, večer skončiu,
celí národ rád on učiu.**

**Zakladat'el spisovnej Slovenčini,
narobiu v nej rjadne čini!
Pravidlá v nej zavjedou,
nejednjemu s nimi hlavu popljetou.**

**Slovenčina svoje običaje a krási vlastní,
bez znamjenok, písmen a iních strastí,
to v našich srdcjach, hlavách iba chrastí,
kdo ju miluje - je plní láski a slastí!**

048: Nina Jančošeková

Bešt'ja

**Pri srdci ma stále gňjavi
tento pocit mňa nežnami.
Prázdnota civjaca, hoci nemá oči
trápi ma za bjeleho dňa, ale aj za noci.**

**Smjech i žjal na povrch sa d'erú
cez tú t'emnú prázdnu d'jeru.
Oči ma pálá, v nich slzi slaňje,
ale aňi jedna sa z nich nedostaňje.**

**Misel mi hučí, je plná kriku,
zahalená v t'emnom rúchu, zahalená v t'ichu.
Vňíma vuokou mňa ten šíri svet krutí,
bešt'ja svoje pazúri okolo t'ela mi krút'i.**

**Drží ma pevňje, s'abi bola skala
Drží, drží a misel sa vzdala.
„Och, ti hlúpa ľudská bitosť!“ Bešt'ja sa smeje.
Zubi ostrje, oči prázdňje, stojac pri mojej cele.**

**Tu zrazu príjemňje svetlo pohladí mi tvár:
oheň bjeli, jasná hviezda, žjara všetkých žjar.
Muoj pohlad pomali odvrát'i sa od tej t'emnej tváre,
otočí sa za anjelom, otočí sa k žjare.**

**Oči plňje smútku t'eraz roňja št'astňje slzi.
Úsmev št'eklí kút'iki úst, prázdnota preč sa plazí.
Predomnou leží bešt'ja, spálená temer do kost'i.
Plameňje lížu slabje t'elo, t'elo brutálnej bitosťi.**

**Tá bitosť mi je povedomá, jej tvár mi je známa.
Poťichu si ku nej sadňem, veť „vrana ku vraňe sadá.”
Pozrjem sa do očí prázdnych, porazených od boja.
Tá bešťja a d'jera t'emná, bola som vždi len ja.**

055: Kristián Kaprál

Prečo práve ja?

**Snažiť, trpieť, dýchať ťažko.
Áno, som za možnosť napredovať prudko.
Ňje som človek víňimoční, iní.
Ašak prečo pociťujem tolko vini?**

**Vet' je to len láska, milosť, a či pícha.
Pri pohľad'e naň mi utkve v hlave,
„ŇJE” - je to predsa ON, ňje ona, Valika.
Pozornosťi ňechcem hlavne.**

**Príležitosť naskitne sa kedikolvek,
upútava predovšetkým starší vek.
Ňvhodností dopočúvať ňetúžim sa,
zmišľaňja pračloveka v ňich prebúdzja sa.**

**Odsud'ení sú to ľud'ja ňeprávom
a slzička dole Vahom.
Preljevaňja krvi nastalo,
mnoho ľudí sprostích, potrestalo.**

**Boj a zloba vuokou nás.
Keď ut'eká extremista,
kríže mi pohltí ňeskutoční mráz.
Hasta ale vista.**

**Ňbud'em ja žit' tu.
Tu, na mjest'e „vivoleních”,
Ďennod'enne strácam silu,
mislím aj na ostaních.**

**Koňjec nastau pre všetkých,
zbabelci sú „vivolenci,,
Ňspomenutí na náhrobnom venci.
Ňecít'ili vjeru z nich.**

067: Viktória Mesárošová

MELANCHÓLÁ

**Vid'eu si hviezdu,na ňebi hviezdu,
samotná ako žjari krásne,
miluješ t'ichú nočnú jazdu,
pot'ichu sleduješ ako kvitňe jasne.
Tá túžba sa k nej priblížiť je priveľká,
ljetat' medzi hviezdami je čosi čarovňje.
Čo ak mi táto možnosť pred očami uňiká?
Ňevzdávat' sa,to je hlavňje.
Podaj mi ruku,pod'me spolu bojovat',
bojovat' s láskou,
so zlom navňdi skoncovat',
však sme naplňení odvahou.
Predsa hviezdami muožu žjarit' aj na zemi,
stačí ak im ľud'ja doprajú trochu ňehi,
bud'me pre seba len anjelmi,
spojme naše odlišňje brehi.**

**Prečo je milovat' tak náročňje?
Prečo je láska tak bolest'ivá,krutá?
Naše srdcja muožu bit' spolu tajomňje,
z každjeho zlomeňja srdce mi puká.
Opet' som tam, kd'e som bola?
Cít'im tú bolest' stále dookola?
Opet' som sa zalúbila?
Ňevjem,je to melanchólá.
Zňje mi v hlave ako melód'ja,
melód'ja utrpeňja.**

Takto čas stojí,

**mám takí pocit,
že bez t'eba v noci,
vjac už nežaspím.
Ale ti tu ňje si
a aňi ňebud'eš,
Tak kd'e si?
Ríchlo zabudňeš.
Zabudňeš na mňa,
strat'ím sa v dave,
na strat'enjeho vezňa,
vo svojej hlave.
Zavreli sa dvere,
od ktorích strat'iu si klúč,
sú v mojej hlave,
kd'e ňepreňikňe vjac svetla lúč.**

094: Dorota Martinková

Stále id'em

**Aj keď id'em sám
stále stojím, stále mám
odhodlaňja, vitrvalosť
rozbíjam ten dav
sama proti prúdu
na piku ľud'ja robja huhu.**

**Zobud' sa zo sna
hudba mocná
stojím stojím
stále vnímam
stále tvorím
stále píšem
stále tvorím
stále chcem napredovať
stále to píšem a
stále to hádzem
stále stojím.**

**Mám zapálenje fakle
nemuožem odolat'
už fakt ňje všetko prostred'je
v ktorom žiu zmizlo
zňechuťiu sa krištál
chut'iu veľmi kisko
istota od'išla
zostalo len t'icho
v hlave prázdno
vimeňená.**

**To je to správne slovo
milion vecí a
nespočetne plánou
po každom dňi to padá na dno
dneska dobrota je slabje slovo
už to neexistuje a už to ňení ono
preto zapisujem každje jedno slovo
kebi bolo kebi
tak žili bi sme v mjeri
milion názorou
aňi jeden správni
žjadni hudobník raper aňi básnik.**